

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 34/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12443/2012, Rvp 12444/2012, Rvp 12445/2012, Rvp 12446/2012, Rvp 12447/2012 a Rvp 12448/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er/410/2010, 12 Er/900/2007, 6 Er/461/2010, 10 Er/1006/2010, 18 Er/231/2010 a 6 Er/369/2010 v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12443/2012, Rvp 12444/2012, Rvp 12445/2012, Rvp 12446/2012, Rvp 12447/2012 a Rvp 12448/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12443/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. septembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod spisovými značkami: Rvp 12443/2012, Rvp 12444/2012, Rvp 12445/2012, Rvp 12446/2012, Rvp 12447/2012 a Rvp 12448/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er/410/2010, 12 Er/900/2007, 6 Er/461/2010, 10 Er/1006/2010, 18 Er/231/2010 a 6 Er/369/2010 v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka podala súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcií na vymożenie pohľadávok, ktoré jej vznikli nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo podľa sťažovateľky k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií do dňa podania jej sťažností ústavnému súdu nerozhodol napriek tomu, že rozhodovanie v týchto veciach nevykazuje znaky mimoriadnej

právnej zložitosti a nevyžaduje takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť ich posúdenie, resp. rozhodnutie o nich.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že vzhľadom na podľa jej tvrdenia neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov jeho predsedovi sťažnosť na prietahy v týchto exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnosti poukazuje na to, že na tieto sťažnosti z 25. mája 2011 nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež malo dôjsť k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj ďalšie ňou označené ustanovenia ústavy a dohovoru, aby okresnému súdu prikázal v týchto konaniach konať bez zbytočných prietahov a aby bol okresný súd zaviazaný zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 12443/2012, Rvp 12444/2012, Rvp 12445/2012, Rvp 12446/2012, Rvp 12447/2012 a Rvp 12448/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 10 Er/1006/2010 a sp. zn. 18 Er/231/2010

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v označených konaniach v súvislosti s rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

V súčinnosti s okresným súdom ústavný súd zistil, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 10 Er/1006/2010 bolo zastavené uznesením okresného súdu z 15. augusta 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. decembra 2011. Exekučné konanie vedené pod sp. zn. 18 Er/231/2010 bolo zastavené uznesením okresného súdu z 21. júna 2011, ktoré nadobudlo

právoplatnosť 24. augusta 2011. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosti doručené ústavnému súdu 10. septembra 2012 boli podané zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd tieto sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre oneskorenosť.

II.3 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er/410/2010, 12 Er/900/2007, 6 Er/461/2010 a 6 Er/369/2010

Sťažovateľka predovšetkým namieta, že postupom okresného súdu v označených konaniach došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

II.3.1 K postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Er/410/2010, sp. zn. 6 Er/461/2010 a sp. zn. 6 Er/369/2010

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62

a nasl. zákona o súdoch. Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd je nutné využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými priet'ahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných priet'ahov a ustanovuje za také priet'ahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1 a § 116 ods. 1 písm. b) tohto zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené priet'ahy v konaní...“. V zmysle § 64 ods. 2 prvej vety zákona o súdoch „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie

príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka v sťažnostiach zhodne tvrdí, že v súlade so zákonom o súdoch „*podal[a] písomne ešte dňa 25. 05. 2011 do rúk predsedu exekučného súdu sťažnosť na postup súdu smerujúcu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov*“. Vzhľadom na skutočnosť, že k sťažnostiam nepripojila fotokópie sťažností podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ústavný súd ju prípisom zo 4. decembra 2012 vyzval, aby tak urobila v ním určenej lehote, prípadne aby iným hodnoverným spôsobom preukázala, že takéto sťažnosti okresnému súdu podala, a zároveň ju upozornil na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ak na jeho výzvu v určenej lehote požadované dôkazy nepredloží.

Sťažovateľka reagovala na výzvu ústavného súdu podaním doručeným 17. decembra 2012, ku ktorému pripojila kópie viacerých podaní. V prvom rade pripojila kópie podaní označených ako „*Sťažnosť na prieťahy v konaní*“ z 23. novembra 2010 a 25. mája 2011 (ďalej spolu len „*sťažnosti na prieťahy*“) adresovaných predsedovi okresného súdu, avšak bez kópií podacích hárkov pošty, resp. iných dokladov preukazujúcich ich podanie. Z obsahu sťažností na prieťahy vyplýva, že ich prílohou majú byť zoznamy exekučných konaní vedených okresným súdom, na ktoré sa tieto sťažnosti vzťahujú, tieto však k samotným sťažnostiam na prieťahy neboli pripojené. Obsahom sťažností na prieťahy je, bez konkretizácie exekučných konaní vedených okresným súdom, na ktoré sa sťažnosti vzťahujú, len všeobecná argumentácia týkajúca sa predovšetkým povinnosti exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom ustanovenej lehote 15 dní. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosti na prieťahy neboli predložené s kompletným materiálom (chýba zoznam príslušných exekučných konaní

vedených okresným súdom, na ktoré sa sťažnosti na prietahy vzťahujú), pričom rovnako chýbajú aj podacie hárky pošty, ktoré by hodnoverným spôsobom preukazovali doručenie uvedených sťažností okresnému súdu, nemajú sťažovateľkou predložené podania podľa názoru ústavného súdu z hľadiska dokazovania žiadnu výpovednú ani preukaznú hodnotu.

Sťažovateľka taktiež predložila ústavnému súdu kópie podaní označených ako „*Sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu – prietahy v konaní*“ z 30. augusta 2010 adresovaných okresnému súdu, taktiež bez kópií podacích hárkov pošty, resp. iných dokladov preukazujúcich ich podanie. Sťažovateľka v nich konkrétne označila povinnú osobu menom, priezviskom, rodným číslom, trvalým pobytom a zároveň uviedla exekučný titul. Tieto sťažnosti však neboli adresované orgánu štátnej správy okresného súdu, teda jeho predsedovi, ale len všeobecne okresnému súdu. Z tohto dôvodu ich preto podľa názoru ústavného súdu nemožno považovať za kvalifikované uplatnenie právneho prostriedku nápravy, ktoré zákon sťažovateľke na ochranu jej práv účinne poskytuje.

Uvedený postup sťažovateľky v okolnostiach prerokúvaných sťažností nemožno podľa ústavného súdu považovať za účinné splnenie požiadavky namietania prietahov v konaní vedenom orgánom štátnej správy súdov nahradzujúce sťažnosť orgánu štátnej správy súdu podľa citovaných ustanovení zákona o súdoch. V nadväznosti na to ústavný súd dodáva, že „povinnosť vyčerpania dostupných a účinných prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, porušenie ktorých sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, tiež vyžaduje, aby sťažovateľ konal v súlade s pravidlami, ktoré s uplatnením daného prostriedku súvisia. Nekonanie týmto spôsobom alebo chyba pri vyžadovanom postupe má za následok nesplnenie sťažovateľovej povinnosti vyčerpať dostupný prostriedok ochrany svojich práv.“ (III. ÚS 44/03, IV. ÚS 111/2011).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, v sťažnostiach hodnoverným spôsobom nepreukázala, že v doterajšom priebehu napadnutých konaní podala sťažnosti proti porušovaniu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov predsedovi okresného súdu. Sťažovateľka zároveň v sťažnostiach neuvádza žiadne

argumenty, ktorými by preukazovala, že podmienku využitia tohto prostriedku ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nesplnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažností, a preto ústavný súd nemohol v danom prípade zvažit' možnosť uplatnenia postupu v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky, ktorými namieta postup okresného súdu v napadnutých konaniach v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

II.3.2 K postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er/900/2007

Ústavný súd zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že tvrdenie sťažovateľky o tom, že okresný súd zatiaľ o žiadosti súdneho exekútora na vykonanie exekúcie v tomto konaní nerozhodol, nezodpovedá skutočnosti. Zo zistení ústavného súdu totiž vyplýva, že okresný súd ešte 13. decembra 2007 vydal poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Toto poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené 21. decembra 2007.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti sťažovateľky smerujúcu proti postupu okresného súdu v označenom konaní z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže napadnutým postupom okresného súdu nemohlo dôjsť k sťažovateľkou namietanému porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.4 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er/410/2010, 12 Er/900/2007, 6 Er/461/2010 a 6 Er/369/2010

Sťažovateľka sťažnosťami namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v označených konaniach v priamej príčinnej súvislosti (z rovnakých dôvodov) s namietaným porušením jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd dospel k záveru, v zmysle ktorého v napadnutých konaniach nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo podľa jeho názoru v týchto konaniach dôjsť ani k porušeniu ďalších sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práva podľa dodatkového protokolu a označených článkov ústavy a dohovoru.

Na základe uvedeného preto ústavný súd sťažnosti v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2013